

Annick Baron

1946 - 2020

- 1946 Föds den 17 februari i Orbec, Normandie, Frankrike.
- 1966 Träffar Rolf Paulsson i Paris.
- 1967 Flyttar till Sala.
- 1974 Samlingsutställning, *Salon de Noel*, Academie Duncan, Paris.
Gruppenutställning, Å-salongen, Västerås, 7 – 15 september.
- 1975 Gruppenutställning, Galleri Esplanad, Sala.
- 1976 Samlingsutställning, *Prix de New York*, Academie Duncan, Paris.
- 1977 Gruppenutställning, *Unga målare*, TBV-lokalen, Lillåstrand, 4 – 18 december .
- 1982 Utställning på Joar Blå i Enköping i februari: Bo-Åke Adamsson, Bengt Kullander, Bo Svärd, Inga-Lisa Stadling, Johan Tibbelin, Olle Eriksson, Bertil Andersson, Gösta Södergren, Annick Baron-Paulsson, Rolf Paulsson, Karl-Otto Modin och Kåge Bergman.
- När utställningen flyttar till Aguelimuseet i Sala tillkommer ytterligare några konstnärer: CarlOlof Pettersson, Gudrun Folker, Margaretha Björdin, Sixten Engberg och Lena Nessle.
- 1983 Utställning i föreningen *Aktiva Konstnärer*, Aguelimuseet, i mars.
- 1984 Väggmålningar vid scenen i Väsby Kungsgårds loge tillsammans med Rolf Paulsson.
- 1985 Utställning tillsammans med Rolf Paulsson och Bo Svärd i Galleri Sala 26 okt – 2 nov.
- 1986 Två stora väggmålningar i Väsby Kungsgårds loge; gamla Sala stadshotell och parti från Sala Silvergruva i äldre tider.
- 2020 Avlider den 26 juni i Jordbro.

Christer Ljunggren, f. 1948 (konstnär och son till Salakonstnären Lars Ljunggren) i februari 2021:

Annick Baron föddes den 17 februari 1946 i Orbec, Normandie, Frankrike.

Annick lämnade i sin ungdom Orbec och flyttade till Paris. Hennes far var under en längre tid krigsfånge i Tyskland under andra världskriget.

Hon och Rolf (Palle) Paulsson träffades första gången i Paris 1966. De målade turistporträtt i Montmartre för att försörja sig.

Annick kom första gången till Sala 1967. Hon hade också en syster, Nelly Bonhomme. Jag träffade Nelly julen 1977 i Sala och "tyckte uppstod". Efter årsskiftet sa hon "Om inte du kommer till Frankrike, så kommer jag till Sverige" och hon kom överraskande till Sala i januari 1978 med sonen Jeremie på armen och blev min livskamrat till sin död 2016.

När Annick kom till Sala var hon med sin svarta klädsel och med sitt långa svarta hår en mycket speciell person – en udda fågel i lilla Sala på 1960-talet.

Annick och Rolf hade många år tillsammans här i Sala. På olika adresser – Vasagatan, Hyttgatan, Aguéligatan.

Hon målade främst akvareller, men gjorde även etsningar och oljemålningar.

Annick och Rolf föddes samma år, 1946, och dog samma år, 2020.

- - - -

Christer Ljunggrens kommentarer i februari 2021 citeras kursivt på flera ställen i dokumentet.

Några foton från Annicks fotoalbum:

"Ungdomsfoto från Normandie."

"Annick vid dammarna i Sala."

"Annick och Rolf i Orbec , Normandie, Frankrike. Systern Nelly Bonhommes son Jeremie, döps 1974. Annick och Palle var gudföräldrar."

"Juni 1967 enligt fotot. Troligtvis på Bergslagsgatan 24 hos Palles styvmor Gertrud Paulsson – gift med ägaren till Paulssons plåtslageri. Palle var adopterad och kom ursprungligen från Sundsvall."

"Anricks styvpappa, mamman, Annick och Palle i Orbec, Frankrike."

Sala Allehanda, 14 september 1974:

Unga målare från Sala ställer ut i Västerås ^{14/9 74}

Sökaren har Göran Rydholm från Sala kallat en oljemålning som för närvarande finns med på en samlingsutställning i Västerås. Namnet på målningen är också ganska betecknande för såväl upphovsmannen som för övriga utställare, som samtliga är unga salakonstnärer. Ingen av de fem

har ännu fastnat i någon genre, utan de är fortfarande öppna och söker sig fram.

Förutom 19-årige Göran Rydholm deltar i utställningen 25-årige Bertil Söderberg, 26-årige Christer Ljunggren, 28-åriga Annick Baron och 28-årige Rolf Paulsson.

Samtliga har målat i cirka fem år. Göran Rydholm är debutant på utställningen. Han arbetar som bagarlärling i Sala och det är på fritiden som han ägnar sig åt måleriet.

Det är endast Rolf Paulsson och Annick Baron som kan sägas vara konstnärer på heltid. Rolf arbetar också med silversmide litet vid sidan om. Paret brukar ofta vistas i Paris och får där rika inspirationskällor.

Under utställningsveckan befinner sig för övrigt Annick i sitt hemland, Frankrike.

Christer Ljunggren arbetar som postiljon och Bertil Söderberg brukar anlitas av posten som extra arbetskraft.

Autodidakter

Man kan mer eller mindre kalla samtliga autodidakter. Bertil och Göran har dock genomgått Västerås konstskola och Annick fått en liknande utbildning i Cannes. Att de nu valt att gå samman om en utställning förklarar Rolf med att man tyckte det fanns mycket gemensamt.

Med det menar han då inte bara det gemensamma intresset utan i viss mån att sätten att uttrycka sig ligger i närheten av varandra.

Men var och en är individualist och mest avvikande från de övriga får Christer: målningar betecknas. De är litet diffusare och mer oskarpa i figurerna, i vart fall de av målningarna som härrör från hans tidigare period – som mar. nästan är benägen att kalla den blå perioden.

Öppen för intryck

Hans två senaste målningar lutar åt impressionismen, men man skall kanske akta sig för att tala om några ismer när det gäller dessa unga utställare.

Ingen har ännu hamnat i någon fast form och som Rolf Paulsson säger: "Intryck får man alltid och det är alltid öppet för olika tekniker".

Koloristiskt raffinerade målningar och även om man skall undvika ismer, så är det nära till hands att tala om surrealistiska drag över Bertil Söderbergs målningar. Det har han för övrigt gemensamt med Rolf Paulsson, men bland

allt detta finns hos båda avvikelser åt målningar av nästan renässansstil och med religiösa motiv.

Självporträtt

Annick Baron finns representerad med tre målningar, där en av dem är en form av självporträtt. Hon tycks ha förkärlek för så kallade kalla färger och det skapar nästan en kuslig stämning hos betraktaren av hennes tavlor – dock en rysning med välbehag.

Görans namn nämndes i början och fränsett att han är debutant är han kanske den som fångar intresset mest. Både hans "Gumma" och "Sökaren" är skickligt fångade med penseln och känns verklighetsnära.

Salakonstnärerna menar att de har ett bra utgångsläge genom att få bo och arbeta i Sala. Det rofulla lockar dem och ingen har någon tanke på att lämna hemstaden, annat än för eventuella studier.

Å-salongen

Deras utställning i Västerås finns på Å-salongen, vid Köpmangatan.

Många har hittat dit och det har resulterat i ett par sålda tavlor. Utställningen pågår till och med söndag.

neta.

Affisch tryckt hos Ågren & Holmbergs Boktryckeri 1974.

Sala Allehanda, 23 april 1975:

Unga salamålare på Esplanad

För sju månader sedan ställde fem unga salamålare ut på en konstsalong i Västerås. Det var första gången de hade en samlingsutställning och för en av målarna var det den första utställningen överhuvudtaget. Den här veckan har de fem träffats på nytt för en gemensam utställning och det på hemmaplan, närmare bestämt på Galleri Esplanad, mitt emot posten i Sala.

Konst

De fem unga målarna är Annick Baron. Rolf Paulsson — de ägnar sig mer eller mindre åt konsten på heltid — Christer Ljunggren. Göran Rydholm och Bertil Söderberg.

Det var Göran som var debutant för sju månader sedan och som den gången tilldrog sig största intresset. Det är inte utan att man känner likadant nu. Då konstaterade vi att det märktes att han fortfa-

rande sökte sig fram. Nu är man, om inte beredd att tala om ett uppnått mål, så i vart fall en mycket lovande utveckling. Frågan är hur länge Göran tänker fortsätta att kombinera arbete och måleri innan han helt ger sig åt konsten. Det är naturligtvis vanskligt om ens möjligt idag att vara 20 år och satsa helt på måleri, och för övrigt tycks ju Göran klara av kombinationen.

Av detta kanske man kan förledas att tro att övriga utställare är så pass rutinerade att de stelnat i en form och inte utvecklas vidare. Men några gjutna former där man kan stoppa in de övriga finns inte — tack för det — men de har onekligen mera gemensamt med sig själva jämfört med den tidigare utställningen.

Kanske mest av allt Annick Baron som gärna uppehåller sig vid porträtt, där man ofta vill känna igen henne själv. Den litet kyligt valda färgskalan passar hennes motiv, men det kanske blir i känslokallaste laget.

Christer Ljunggren tycks genomgå olika färgperioder.

Förr var det blått och sedan blev det grönt, nu ligger det mer åt violett. Men gemensamt för alla perioder — om man nu skall tala om det — är stämningen, det romantiska.

Rolf Paulsson svarar för den målning som tilldrar sig ens intresse var man än befinner sig på galleriet. Det är ett porträtt han kallat Leonardo och den är mycket skickligt målad. Han är också duktig när det gäller att fånga människor, sämre är det däremot med landskapsmotiven, som nästan blivit lite banala med hans pensel.

Bertil Söderbergs frimärksmå konstverk är precis lika sköna som man minns dem från Å-salongen i Västerås och det är i det lilla renässansbetonade måleriet han gör sig bäst.

Men det är bara en synpunkt, det finns säkert flera och möjlighet att skaffa sig en egen åsikt om de utställda tavlorna har man veckan ut, d.v.s. så länge utställningen pågår.

neta.

Vernissage

Lördag 19 april kl. 12.00 på

GALLERI ESPLANAD

Annick Baron — Göran Rydholm — Christer Ljunggren
— Rolf Paulsson — Bertil Söderberg

ÖPPET: 19–27 april. Vard. 15.00–19.00.

Lörd. och sönd. 12.00–17.00.

"Foto från Galleri Esplanad i gamla mejeriet vid utställningen där 1975. Självporträtt i olja. Annick var väldigt påverkad av konstnärsgruppen Prerafaeliterna."

Vestmanlands Läns Tidning 12 april 1975:

— Fem konstnärer från Sala kallar sig en grupp konstnärer som på lördag har vernissage på Galleri Esplanad i Sala. Det är en uppföljning av den framgångsrika utställning som gruppen hade i Västerås i slutet av förra året. Gruppens enda

kvinnliga inslag står Annick Baron från Frankrike för. Under halvåret bor hon i sitt hemland. Resten av året är hon bosatt i Sala. För övrigt består gruppen av fyra lokala konstnärer som valt att samarbeta.

I slutet av förra året fick de inhemska konstnärerna i Sala tillgång till en utställningslokal. Då invigdes Galleri Esplanad för att ge de lokala konstnärerna en chans att presentera sig.

Initiativtagare är konstnären Bertil Söderberg, 25 år. Han deltog själv vid galleriets första utställning, där även konstnärerna Sixten Engberg och Lennart H. Lindberg från Sala ställde ut sina alster. Galleriet rönt stor uppskattning redan från starten och hälsades välkommet som ett alternativ till Aguelimuseet. Sedan dess har bl.a. salakonstnären Carl-Otto Modin presenterats i Galleri Esplanad.

På lördag öppnar galleriet för fem unga konstnärer från Sala och därmed kan man konstatera att upphovsmannens idé att låta salakonstnärerna visa sina alster fungerar bra.

GOTT OM BESÖK

— Vi har haft gott om besök hittills och jag tror att salaborna är konstitresserade. Annars skulle de inte komma, säger Bertil Söderberg, som också ingår i den grupp som nu står redo att ta galleriet i anspråk.

— Vi satsar på att fungera som en grupp och siktar på två utställningar per år. Som konstnärer når vi som grupp en större och bredare publik.

Bertil Söderberg deltidssarbetar vid posten. Han började måla 1970 och har sedan dess målat ett 30-tal tavlor och avverkat sex utställningar.

— För mig har måleri blivit ett sätt att visa upp mina tankar och dela med mig av mina upplevelser, berättar han.

BAGARLÄRLING

Göran Rydholm, 19 år, är en annan av de ungdomar som ingår i gruppen. Han arbetar som bagarlärling, men satsar mycket på konsten och siktar på en konstutbildning.

— Jag har målat i drygt två år men jag söker fortfarande efter ett mönster att arbeta efter men samtidigt är jag öppen för det mesta. Att ställa ut i grupp upplever jag som ett bra

Fem unga konstnärer från Sala kallar sig en grupp salakonstnärer som på lördag har vernissage i gamla mejeriet som gjorts om till galleri. Övre raden fr.v. Göran Rydholm, Annick Baron, Rolf Paulson, främre raden fr.v. Christer Ljunggren och Bertil Söderberg. I bakgrunden ses det gamla mejeriet som konstvännerna i Sala ogärna släpper sitt grepp om.

alternativ, och jag tror på en intensivare stämning.

Fem av de 20 tavlor som han målat finns med på utställningen som är hans första.

"ROMANTISK"

Christer Ljunggren, 26 år, tjänstgör vid posten och har målat i sju år. Det här är hans femte utställning sedan starten. För en tid sedan hängde hans konstverk i Uplandsbankens lokaler.

— För mig fungerar målandet som en säkerhetsventil för att kunna överleva. Jag målar med förkärlek romantiska motiv. Att vi nu fått tillgång till en lokal måste man hälsa med tillfredsställelse. Det är enda möjligheten för ortens konstnärer att få visa sina verk. Aguelimuseet har alltid varit reserverat för redan etablerade konstnärer och därmed har vi blivit hindrade. För en enskild konst-

när är det ofta dyrt att hyra lokaler annars.

Rolf Paulson, 28 år, är gruppens fjärde konstnär. Han räknar sig som salabo, men bor halva året i Paris, där han har en ateljé. Sju utställningar har han haft hittills, varav två i Paris. Det är framför allt vintrarna som han tillbringar i Sala.

— Jag samlar intryck från Paris och Frankrike och arbetar med dem i Sala under vinterhalvåret. Det är i Sala som jag har chansen att förnya mig. För Salas del tror jag att det finns ett dolt konstintresse och det kommer säkert att blomma upp nu när de lokala konstnärerna får en chans att framträda, säger han.

EN KVINNA

Från Paris har han tagit med sig sin kollega Annick Baron, 28 år, som är gruppens enda kvinnliga konstnär. Paret träffades 1966 i Paris och sedan

dess arbetar de tillsammans både i Sala och Paris.

— Under sex månader om året känner jag mig som salabo. Det är när jag bor och arbetar i Sala. Det var Rolf som fick mig att följa till Sverige första gången. När han berättade om sitt hemland lät det som en grov överdrift.

— Nu kan jag bara komplettera hans berättelser och nu förstår jag också varför så många franska konstnärer ofta reser till Sverige. De svenska ljusa nätterna och naturens färger har gjort ett stort intryck på mig som konstnär. Den vackra miljön i Sverige har många gånger mer att bjuda på än vad många andra länder har, berättar hon.

— Det känns skönt att få arbeta tillsammans med en svensk grupp. Den svenska konstpubliken visar också ett varmare intresse, säger Annick.

Sala Allehanda, maj 1977:

Salakonstnärer nekas ställa ut tillsammans på Aguélímuseet

Här får gruppen unga salakonstnärer inte visa sina tavlor. Gruppen består av Christer Ljunggren, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron och Göran Rydholm. Göran saknas på bilden.

Hur vårdar sig Konstföreningen om Sala-konstnärerna? För några dagar sedan skrev vi om att Bo Adamsson hade svårigheter med att få ställa ut på Aguélímuseet. I går träffade vi en grupp unga Sala-konstnärer som vill ställa ut där tillsammans men har blivit nekade.

— Det är vi som bestämmer kommenterar Kåge Bergman i konstföreningen.

Gruppen består av Christer Ljunggren, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron och Göran Rydholm. Dom har inte ställt ut i Sala sedan 1974 i samband med jubileet.

— Då sades det att det skulle vara bra med återkommande samlingsutställningar för Sala-konstnärer, säger Rolf. Den andan försöker vi hålla fast vid. Vi vet också att det finns ett intresse hos allmänheten.

För ungefär en månad sedan tog gruppen kontakt med konstföreningen och fick ett positivt förhandsbesked. Men sedan fick de besked om att

Forts. sista sid. **2**

17 MAJ 1977

ORDET fritt

Replik från "Unga målare"

Angående SA:s artikel om gruppen Unga Sala-konstnärers refuserade önskan att få ställa ut på Aguelimuseet, vill vi i gruppen ytterligare nämna några saker som kan vara av intresse för våra relationer till konstföreningen och även allmänheten.

För det första, var vår avsikt inte så provokativ, som den kanske uppfattades. Men vi vill opponera oss mot vissa uttalanden i kommentaren och som representanten för konstföreningen gjorde.

Vi anser oss inte vara kvalitativt "omogna" för en utställning i Sala. Vi har arbetat med måleri i 5-10 år (vår sammanlagda tid blir 40 år) och har tämligen ofta figurerat i olika utställningar, med eller utan jurybedömning.

En av de icke önskvärda hade sin första separatutställning i Sala 1971, då verk köptes av konstföreningen. Dennes utveckling kan knappast ha försämrats på 6 år.

En annan är anställd av Operan i Stockholm som dekorationsmålare. Av 300 sökande antogs 2 av en jury bestående av ateljéchefer och lärare vid konstfack. Kvaliteten på arbetsproverna som begärdes kan ingalunda betvivlas.

En tredje har flera gånger deltagit i jurybedömda utställningar i Paris: Meriter som inte bör ifrågasättas.

Vid förhandsvisningen för representanter i konstföreningen och kulturnämnden, kunde representativa alster av samtliga visas. När sedan styrelsen skulle besluta, kunde vi inte spontant samla ihop alster i samma utsträckning som tidigare. I kommentaren i artikeln framställdes det som tvärtom.

Vår gemensamma linje är ett seriöst intresse för arbetet och vår starka ambition att uttrycka oss i bilder. Vi är av ung, samma generation med dess sätt att tycka, tänka och se. Med olika tekniker är det vårt gemensamma bildspråk. Och vi vill erbjuda publiken det selektivt bästa vi har, var och en, och därav arrangera en generös och varierande utställning, oberoende

av kvalitativa och ekonomiska värderingar.

Vår målsättning är inte att konkurrera om vilka som ev. blir inköpta av konstföreningen. Det primära för oss är att få visa våra bilder offentligt. Vi ansåg Aguelimuseet vara det bästa alternativet i egenskap av Salas enda konstupställningslokal.

Vi beklagar att vi inte kände till konstföreningens restriktiva inställning till tillfälliga utställningar. Men av 4-5 per år kunde åtminstone en prioriteras - för lokala konstnärer. Det finns ett stort antal i Sala-orten med omnejd, varav många önskar få ställa ut i Sala. Men vi i gruppen vill naturligtvis inte att den fina permanenta samlingen skall komma till skada för vår skull.

Vi begär inte att konstföreningen skall ändra sitt beslut. I stället kommer vi att söka andra alternativ att få arrangera en gemensam utställning i Sala. Och därigenom få förmedla något till våra medmänniskor, vilket vi anser vara en av konstens viktigaste uppgifter.

Unga målare från Sala

Sala Allehanda, 26 oktober 1977:

Konstnärer ställer ut i skolan

Nytt grepp i undervisningen

På Kungsängsskolan i Sala prövar man ett nytt pedagogiskt grepp i ämnet konst- och musikhistoria. Fem salakonstnärer — Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron, Göran Rydholm och Christer Ljunggren har inbjudits att ordna en utställning på skolan. Konstnärerna kom-

mer att göra ett besök på Kungsängsskolan och berätta om tavlorna, om deras form och innehåll. De kommer också att ta upp hur det är att arbeta som konstnär, de ekonomiska villkoren etc. Förhoppningen är att besöket ska leda till en diskussion mellan elever och utställare.

Även lärare inom andra ämnen på Kungsängsskolan, t.ex. svensklärare, har blivit intresserade av den här pedagogiska idén och tänker använda utställningen i sin undervisning.

— Idén att ordna en utställning på skolan föddes för något år sedan, säger Kristina Eriksson, som är teckningslärare på Kungsängsskolan. Vi tyckte bl.a. att det tar så lång tid om eleverna själva ska ta sig ner på stan och titta på de utställningar som visas där.

Vad säger då de inbjudna konstnärerna om experimentet?

— Vi nappade direkt! Det är ett sätt för oss att nå en annan publik än den som i regel kommer till de traditionella utställningarna.

Konstnärerna tror också att detta kan vara ett sätt att göra konsten mänskligare och få den att fungera på ett annat plan — inte bara som utställningsföremål.

— På museerna blir konsten så högtravande, menar de.

Konstnärerna hoppas att dialogen med eleverna, ska få en annorlunda utformning än med publiken i de vanliga utställningslokalerna.

— De frågor konstnärerna får där gäller oftast försäljningen eller utställaren som person. Vi tror också att vi i vår konst, använder samma språk som den generation eleverna tillhör.

Utställningen på Kungsängsskolan är dessutom ett tillfälle för de fem konstnärerna, som gärna vill ställa ut som grupp, att visa sin konst i Sala. Antalet utställningslokaler i staden är som bekant ytterligt begränsat. Det finns i stort endast Aguelimuséet, men där får gruppen som framgått av tidigare artiklar i SA inte ställa ut.

— Det finns inga andra alternativ, fastslår de fem konstnärerna, som inte har något emot att — om experimentet på Kungsängsskolan slår väl ut — visa sina tavlor på andra skolor i Sala.

ANNICK BARON, Sala
Född 1946 i Frankrike
Ecole des Beaux Arts, Caen
Samlingsutställningar:
Salon de Noel, Akademie
Duncan, Paris, -74
Prix de New York, Akademie
Duncan, Paris, -76
Grupputställningar:
Åsalongen, Västerås, -74
Esplanad, Sala, -75
Målningar och teckningar

ROLF PAULSSON, Sala
Född 1946 i Sundsvall
Autodidakt
Samlingsutställningar:
Stadshuset, Västerås, -70
Konstmuséet, Västerås, -73
Sala 350-års jubileum, -74
Salon de Noel, Akademie
Duncan, Paris, -74
Prix de New York, Akademie
Duncan, Paris, -75
Grupputställningar:
Åsalongen, Västerås, -74
Esplanad, Sala, -75
Separatutställningar:
Esplanad, Sala, -76
Societetssalongen, Varberg, -77
Representerad i Skandinaviska
Enskilda Banken, Stockholm
Målningar, teckningar och grafik

Folder, vikt A4, framtagen i ett senare skede av Annick Baron – då kallar hon sig Angelique. Fram- och baksida resp. insidorna:

"Damen med enhörningen"

Angelique Baron
Moränvägen 26
136 51 Haninge
Tel. 073-638 75 99

Angelique Baron

"Poesi utspädd med några stänk mystik"

Angelique Baron

Angelique är född i Frankrike, studerade i Paris och Stockholm och började måla i olja vid femton års ålder.

Mystiken finns där, precis som det sig bör då det gäller symboliska tavlor. Ockultismen hör ihop med alkemi, en vetenskap Angelique studerat och intresserat sig för i 30 år. Man kan säga att medeltidens alkemister sökte efter anden i materian. Senare har man förstått att anden i materian är det samma som människans omedvetna.

Filosoferna uppfann tusentals symboler för den helhet de sökte och det är precis dessa djupsinniga symboler som återfinns i Angeliques tavlor.

Pärlor, vattendroppar, speglar och inte minst kristallen, som symboliserar den innersta kärnan, använder hon i sin förmedling av sinnesintrycken.

Samtliga tavlor uttrycker människans strävan mot ett högre plan.

Utställningar:

- Paris
- Sverige

Representerad:

• Paris	• Västerås kommun
• Indien	• Väsby Kungsgård
• Nynäshamn	• Agueli museet
• Sala	• Sparbanken
• Västkusten	

← Målningen på första sidan: "Alrunorna"

"Beröringen"

"Utställningen var 1977. Kanske är '29.11-77' dagen för fotograferingen. Från vänster Rolf Paulsson, Annick Baron, Christer Ljunggren, Bertil Söderberg och Göran Rydholm."

fredagen den 2 december 1977

Utställning med Unga målare Men inte på Aguélimuseet...

"Unga målare" är titeln på den utställning på TBV i Sala, som öppnas nu på söndag. De fem målare som ingår i gruppen är fr.v. Rolf Paulsson, Annick Baron, Göran Rydholm, Bertil Söderberg och Christer Ljunggren.

Gruppen har tidigare försökt få ställa ut tillsammans på Aguélimuseet, men fått nobben. Endast två av dem fann nåd inför Sala konstförenings ögon.

Se sid. 6

Unga målare

2 sista dagarna!!
UTSTÄLLNING
(X utställningslokal)
Lörd. 13 - 17, sönd. 13 - 19

S.A 2-12-1977

Människor, landskap och porträtt ställs ut av fem "Unga målare"

Någon utställning på Aguelimuseet för Salamålarna Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron, Christer Ljunggren och Göran Rydholm blev det som bekant inte. När gruppen i våras hörde sig för om att få visa sin konst på museet fann endast två av de fem nåd inför Sala Konstförenings ögon.

Men en utställning blir det trots allt, i TBV:s lokaler. Den öppnas nu på söndag och pågår till den 18 december. Sammanlagt ett 60-tal alster visas, målningar, grafik och teckningar. Tre rum tas i anspråk för utställningen.

Människor, landskap och porträtt är några av de ämnen kostnäreerna fastnat för i de bilder som ingår i utställningen. De fem i gruppen har mycket gemensamt vad beträffar formspråk och bild-innehåll. Där finns t.ex. ett visionärt drag i många av bilderna. Symbolism, surrealism, realism med inslag av samhällskritik är ytterligare några av ingredienserna i de utställda verken.

Porträtt på hus

Rolf Paulsson visar en serie porträtt på hus, sedda från utsidan.

— Jag avbildar hus som ansikten på människor, försöker fånga deras inre liv, säger Rolf.

Annick Baron målar människor och landskap. "Alkemi", alltså konsten att göra guld, är temat i bilderna, enligt Annick. Den åsyftade "guldframställningen" sker på ett symboliskt plan, ska kanske tilläggas.

Bertil Söderbergs målningar har ofta starkt surrealistiska inslag.

— De är rent symboliska, säger han om bilderna.

Landskap i moll

Christer Ljunggrens landskap är ofta kala och ödsliga, återger känslor och stämningar i moll.

— Bilderna skildrar hur jag upplever dagarna ibland, säger Christer.

Göran Rydholm målar upp storslagna vildvuxna, naturscenerier i flammande färger.

— Visionära landskap, karaktäriserar han bilderna som.

Varför är då de fem konstnärerna så angelägna om att ställa ut tillsammans?

— Vi har nära kontakt med varandra även när vi arbetar. Den kontakten känns inspirerande, säger de. Samarbetet innebär också ett värdefullt utbyte av idéer.

— Dessutom tillhör vi samma generation och har ungefär samma livsåskådning.

Det här är gruppens tredje utställning. Tidigare har de ställt ut tillsammans på Asalongen i Västerås 1974 och på Galleri Esplanad i Sala.

De fem Sala-målarna tänker även i fortsättningen satsa på gemensamma utställningar.

Vill nå en ny publik

Men de hoppas också få möjligheter att nå andra grupper i samhället, än den traditionella utställningspubliken. De vill gärna arrangera utställningar som inte är kommersiella, t.ex. på sjukhus, skolor och arbetsplatser. Ett sådant experiment genomförde de för en tid sedan på Kungängsskolan, där de visade sina tavlor och berättade för eleverna om sin konst och om konstnärernas sociala situation.

Ingen av de fem konstnärerna kan leva enbart på sitt måleri utan måste ha ett jobb vid sidan om. Det systemet har både för- och nackdelar, menar de.

— Har man ett jobb behöver man inte göra så mycket kommersiell konst, tavlor som ska sälja bra, säger en av konstnärerna.

Förankring i samhället

— Det är bra med den förankring i samhället, som det innebär att ha ett arbete och att delta i arbetslivets

Text: Frans
Foto: Lasse Norling

VLT 2 dec 1977

"Unga målare" — fem konstnärer i Sala — öppnar en samlingsutställning i Sala på söndag. Fr.v. Rolf Paulsson, Annick Baron, Göran Rydholm, Bertil Söderberg och Christer Ljunggren.

"Mot etablerad kulturelit"

Fem unga salamålare gör egen utställning

Fem unga målare i Sala för en kamp mot silverstadens etablerade kulturelit. I våras refuserades de fem inför en gemensam utställning på Agnelli-museet. På söndag öppnar de i stället en utställning i egen regi i TBV-lokalen.

Utställningen heter kort och gott "Unga målare".

De fem konstnärerna är Annick Baron, Rolf Paulsson, Göran Rydholm, Bertil Söderberg och Christer Ljunggren.

Alla fem bor i Sala och de flesta är uppvuxna i staden. Gruppen har haft två samlingsutställningar tidigare. Den första var på Åsälongen i Västerås 1974.

Den andra kom året efter på Galleri Esplanad i Sala. Det galleriet är egentligen Bertil Söderbergs privata ateljé.

NEJ I VÅRAS

I våras var det nästan klart för en tredje utställning — måleriets högberg i Sala, Agnelli-museet. Det definitiva beslutet skulle fattas vid konstföreningens årsmöte. Styrelsen begärde en förhandsvisning.

— Vi kunde inte samla ihop

tillräckligt material, eftersom flera i gruppen inte var i Sala just då, säger Rolf Paulsson.

Konstföreningen inbjöd endast två av de fem att ordna utställningen. Men gruppen sade nej. Antingen alla, eller ingen.

60-TAL VERK

Nu har "Unga målare" tagit saken i egna händer. Ett 60-tal verk ställs ut fr.o.m. söndag i TBV-lokalen i hörnet Brunnsgatan — Lillåstrand i Sala.

Utställningen hålls öppen varje fredag, lördag och söndag fram till den 18 december.

Var och en av de fem målarna ställer ut tio-tolv verk.

Det mesta är oljemålningar, men där finns också teckningar, akvareller och grafik. Grafiken gör gruppen i kollektiv-verkstanen på Rosenlundsgatan i Stockholm.

— Vi önskar att vi hade möjlighet att jobba med grafik i Sala, säger Rolf Paulsson. Ett sätt är kanske att bilda någon form av konstnärsförening med ortens övriga konstnärer.

"VISIONÄRT"

De fem målarna har inte haft något särskilt tema inför den gemensamma utställningen i

Sala. Möjligen skulle man kunna säga att alla arbetar med "visionärt måleri".

Annick Baron arbetar med mytologiska motiv. Hon talar själv om "alchemiskt måleri". Göran Rydholm målar gärna visionära landskap och Rolf Paulsson har flera realistiska bilder på hus och gatumiljöer.

Både Bertil Söderberg och Christer Ljunggren ställer ut starkt symboliska verk.

Ingen av de fem målarna lever enbart på sitt konstnärliga arbete.

— Vi är seriöst syftande konstnärer men vi tvingas till dubbelarbete, säger Rolf Paulsson.

Fem unga VLT. i Sala

□ De fem unga salamålare som nu ställer ut på TBV-lokalen i Sala förenas av sin dragning till symbolism och surrealism. Tydligt också i ett avståndstagande till vår egen tid och ett nostalgiskt tillbakablickande på äldre konst. Gemensamt för dem är även att de noga arbetar igenom sina bilder, att det spontana och skissartat antydande är dem främmande.

Annick Baron tecknar vackra flickor med elegant böljande linjer, målar den gamla symbolen för renhet i form av en vit enhörning och ger "Natten" en surrealistisk dubbeltydning. I sina bilder av kvinnor anknyter hon till ett konventionellt skönhetsideal som ger bilderna ett drag av yttlig veckotidningsillustration. Ett par akvareller av katter är naturalistiskt men friskt gjorda.

Christer Ljunggren går tillbaka till det tidiga 1800-talets naturromantik i bilder av små människofigurer mot oändliga himmelsrymder. Han målar också mörktonade landskap med veka och smala människor som blomstänglar.

Rolf Paulsson kan göra ett självporträtt i ungrenässansens stil med målar också äldre salagårdar eller strukturer i gamla korsvirkeshus med närmast fotografisk realism. Bland de fem utställarna är han den som gör det mest övertygande intrycket.

Göran Rydholm visar ett naturmåleri, där slingrande grenar, upplösta och rörliga lövmassor och ett skimrande ljusflöde för 1700-talet i tankarna. Han har också med några surrealistiska bilder i varma färger, där han exempelvis kan spela ut det jungfruliga landskapet mot industrins miljöförstörelse och där den fjärtl som väl skall symbolisera den orörda naturen satts i glasbur.

Bertil Söderberg ställer ut en del surrealistiska målningar i mörka färger men anknyter också till sekelskiftets jugendstil i mer allmänt symboliska bilder. Han har också gjort några små,

summeriskt framställda landskap som är stämningfulla.

Ssedan jag såg dem för tre år sedan, har de fem utställarna utvecklats. De formala avårigheterna har de till stor del övervunnit men jag har svårt att förstå deras val att återgå till konsthistoriskt redan passerade uttrycksätt.

LASS LASSEN

Annick Baron målar människor och landskap. Här med ett självporträtt.

Prislista från utställningen i TBV-lokalen:

GÖRAN RYDHOLM		
Nr 1.	Dreamer	1 600:-
2.	Sökaren	1 800:-
3.	"Vad är detta?"	1 900:-
4.	"Porträtt"	Privat
5.	"Porträtt"	Privat
6.	"Den brustna illusionen"	950:-
7.	"Gusma"	700:-
ANNICK BARON		
Nr 8.	Natten	2 000:-
9.	Rhoda och Arishna	1 000:-
ROLF PAULSSON		
Nr 10.	Kvarnen	Privat
11.	Motiv från Sala	1 200:-
12.	Motiv från Sala	600:-
13.	Motiv från Sala	700:-
14.	Motiv från Orbec	1 800:-
15.	Motiv från Orbec	1 500:-
BERTIL SÖDERBERG		
Nr 16.	Bortom skönheten finns ännu ett land	Privat
17.	Det sista lövet	4 400:-
18.	Hon som gav sitt sommarregn	1 800:-
CHRISTER LJUNGGREN		
Nr 19.	Vägens slut	575:-
20.	Och snön bara föll ..	550:-
21.	Ären går	450:-
22.	1969	450:-
ROLF PAULSSON		
Nr 23.	Bou-Bou	Privat
24.	Lutsakaren	1 800:-
ANNICK BARON		
Nr 25.	Dansös	400:-
26.	La Force	600:-
27.	Självporträtt	750:-
28.	Kusan	750:-
29.	"snö"	300:-
30.	I väntan på gryningen	300:-
31.	På barrikaden	350:-
ROLF PAULSSON		
Nr 32.	Motiv från Broglie	400:-
33.	Motiv från Orbec	750:-
34.	Motiv från Orbec	750:-
35.	Motiv från Orbec	800:-
36.	Regnbågen	1 000:-
37.	Trappuppgång i Paris, 10/25 ex (mågnings)	250:-
CHRISTER LJUNGGREN		
Nr 38.	Han som gav sitt hjärta	700:-
39.	Landskap	800:-
40.	Höst	500:-
41.	Dagen då fåglarna kom	600:-
42.	Instängd	500:-
43.	Odesgudinnan	1 000:-
44.	Soluppgång-allt lever	600:-
BERTIL SÖDERBERG		
Nr 45.	Landskap	450:-
46.	Lörrhandtaget	800:-
47.	Tårar	4 000:-
48.	Mitt blomster	450:-
49.	Landskap	400:-
50.	Törnet	400:-
ROLF PAULSSON		
Nr 51.	Fasadbild	2 500:-
52.	Gränden	4 000:-
53.	Tillflyktsort	2 500:-
GÖRAN RYDHOLM		
Nr 54.	Trollskog	Privat
55.	Höst	1 000:-
56.	Vår	3 000:-
ANNICK BARON		
Nr 57.	Märvaron	1 200:-
58.	Damen och enhörningen	1 500:-
59.	Sommarstäm	1 200:-

14-5-79
**Sala-konstnärer
bildar förening**

— Äntligen har vi tagit första steget till att organisera oss, utbrast en grupp konstnärer från Sala-trakten, på fredagskvällen efter sin första gemensamma träff.

De har hittills arbetat individuellt, var och en på sitt håll, och inte haft någon kontakt med varandra. Behovet att umgås har funnits länge.

Med en organisation vill de arbeta för att skaffa en lokal som ska användas både som samlingsplats och som utställningslokal.

— Korvfabriken är jättebra, säger Rolf Paulsson, gruppens kontaktman. Den är liten men naggande god. Men tyvärr räcker den inte till för större utställningar.

På fredagskvällen diskuterades olika alternativ, bland annat funderade man på Collianderska gården.

Gruppen vill också samarbeta med konstföreningen i Sala, vilket man nu gör var och en på egen hand.

Närvarande den första träffen var Bo Adamsson, Annick Baron, Ove Gidlöw, Bengt Kullandér, Rikard Langhammar, Christer Ljunggren, Lucie Muller, Olle Nessel, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Antonio Verbeek, och George de Wilde.

Nästa träff blir i juni, då tänker man anordna en fri-luftsutställning. Till dess hoppas de på fler medlemmar.

LÖRDAGEN DEN 27 NOVEMBER 1982

Symbolismen i fokus när Annick ställer ut

Annick Baron, en gammal konstbekant för de flesta salabor, ställer åter — efter närmare ett och ett halvt års uppehåll — ut sina fridfullt drömlika akvareller i Sala. Och nu liksom tidigare är det Glasmäster på Agueligatan som upplåtit lokal.

Den Annick vi nu får träffa håller fast vid sitt favorittema — människans undermedvetna och själens villkor.

Symbolismen, den konst-
art som Annick Baron representerar har under en lång tid sovit en djup törnrosa-sömn — åtminstone i Sverige. Den har här i landet kanske inte ens varit tillräckligt känd för att kunna bli avfärdad. Men nu börjar man åter få upp ögonen för den — inte minst i Sala — och finner att den är spännande och intressant.

Och det har Annick också fått höra på den konstskola i Stockholm där hon är elev. Där betraktas hennes tavlor inte som världsfrånvända, idealistiska, oåtkomligt slutna, eller privata — etiketter som symbolistiska tavlor ofta förses med — utan man har tvärtom varit nyfiken på mystiken och de symboliska betydelser som döljer sig bakom tavlornas dekorativa prägel.

Ateruppstått

De gamla franska symbolisterna hade ofta en stämning av "världens undergång" över sina tavlor. Det var dekadenta dukar målade av konstnärer som trodde befinna sig i konsthistoriens

"Dagg" kallar Annick Baron tavlan med kvinnohänderna och rosen. Den symboliserar sambandet mellan allt levande i kosmos. Kvinnan i bilden är inte ensam. Hon sträcker ut sina händer och griper rosen som växer in i tavlan.

slutskede. Men i Annicks tavlor finns inget av detta. Hon tar tvärtom, avstånd från det demoniska och sataniska.

Hon sneglar istället på 1850-tals symbolisterna — prerafaeliterna — som försökte rensa konsten från den dekadans och perversitet som hotfullt trängde sig in. Man införde en lysande visionär typ av måleri som, tyvärr skulle man vilja säga, snart fick stiga åt sidan för andra konstinriktningar.

Men nu har den alltså återuppstått, i Sala i form av Annick Barons sällsamma akvareller.

Annick bildar symboliserar alltså människans, medvetandets och själens

villkor i högre grad än den återger verkliga personer.

Med förkärlek använder hon sina motiv till att uttrycka en sinnesstämning istället för att beskriva en händelse.

Kvinnor förekommer ofta i hennes bilder. Vad vill hon säga med det? Vill hon peka på den franska symbolismens fixering vid kvinnan som fresterska eller är det så att kvinnor helt enkelt gör sig bättre i de sammetsmjuka bilderna?

— Jag får ofta den frågan, men jag kan egentligen inte svara på den, säger hon. Jag känner spontant för att använda kvinnogestalter i mina tavlor.

Annick har en grundmurad förmåga att skapa uttrycksfulla former. I nästan varje bild kan man förnimma det exakta tonlägget hos hennes känsla, glädje eller sorg. I kropparna — i de tavlor där det förekommer hela figurer — finns det något överjordiskt tungt som kontrasteras av sinnets förmåga att uppgå i något annat utanför sig självt. Detta avspeglas i ögonen på kvinnogestalterna.

Allt hör ihop

Att naturen och tingen kan avlockas högre och dolda samband i kosmos är Annicks fasta övertygelse:

— Jag tror att tingen har en själ, jag tror på det övernaturliga, säger hon. Det måste man tro för att kunna måla symbolistiskt. Naturen, djuren, livet... ja, allt hör ihop.

Det visar hon i sina bilder genom att frilägga föremål. Figurer lösgör sig helt enkelt från bakgrunden. Som i tavlan "Dagg" där kvinnan inne i bilden sträcker ut sina händer för att gripa rosen i bildens periferi.

— Du ser! Kvinnan i bilden är inte ensam, säger Annick.

26 akvareller, samtliga minutiöst arbetade, är resultatet av ett och ett halvt års arbete. I en vecka ställer Annick ut dem på Glasmäster så passa på ni som i verkligheten vill uppleva en av dem som gör djärva försök att storma mystikens fäste.

Text: Maire Nylund

"Ljusbad". Fjädern — en gammal symbol för själen i konsten — som lutar sig in i bilden pekar på tingens samhörighet. Det här är Annicks favoritbild.

Sala Allehanda 5 mars 1983:

Aktiv helg för konstens vänner

En helg fylld av aktiviteter väntar vänner av konst i salaorten.

Aktiva Konstnärer, salaföreningen som bildades i höstas ställer ut för första gången. Det är inte lätt att hitta lämpliga lokaler som har plats för de elva medlemmarnas många bilder. Den här gången ställer dock Aguelimuseet upp med sina utrymmen.

Utställningen ger prov på många olika konstformer med verk av bl.a. Annick Baron, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg och Martin Hedén.

Samtidigt visar salakonstnären Bo Svärd sitt kunnande på galleri Nykvarn. Bo är mest känd för sina teckningar. Nu bevisar han att han också behärskar akvarelltekniken.

Motiven på Nykvarn är framför allt landskap i skiftande färger.

Se sidan 4

Några av de elva utställarna församlade i Aguelimuseet. Från vänster Rickard Langhammer, Bertil Söderberg, Rolf Paulsson, Martin Hedén, Annick Baron, Sonja Pettersson och AC Danell.

Aktiva konstnärers första utställning:

En salong för kräsna

En salong för vetgiriga och kräsna. Så skulle man vilja beteckna Aktiva Konstnärers i Sala och Heby första gemensamma utställning på Aguelimuseet.

Här kan alla som vill bekanta sig med det Sala har att erbjuda i konstvåg få en riktig högtidsstund. Ta god tid på er, vandra långsamt genom detta formrika av variationer, av fantasier, sinnesförklarmelser och känslor. . .

Föreningen aktiva konstnärer bildades som bekant i höstas. Föreningens syfte är att ge konstnärer i Sala och Heby möjlighet att träffas, odla sin konst, stimulera varandra och lära av varandra.

En viktig del i verksamheten är utställningarna — de gemensamma exponerarna. Någon lämplig lokal som rymmer dusintals utställare är gången finns emellertid inte alltid tillgänglig i Sala. När därför Aguelimuseet upplåter sina ytor åt föreningen tackar man förstås med att visa bildkonst av endast ypperliga kvaliteter, konst av vitt skilda skolor och med vitt skilda karaktärstråk.

Elva utställare

Sammanlagt elva bild-

skapare visar upp sig. Det är Annick Baron, AC Danell, George de Wilde, Martin Hedén, Rickard Langhammer, Karl Otto Modin, Rolf Paulsson, Sonja Pettersson, Göran Rydholm, Henrik Ström och Bertil Söderberg.

Det är en vital utställning som ger vid hand att utställarna stötat, uppmuntrat och inspirerat varandra utan att för mycket påverkas av varandra.

Variationsrikt

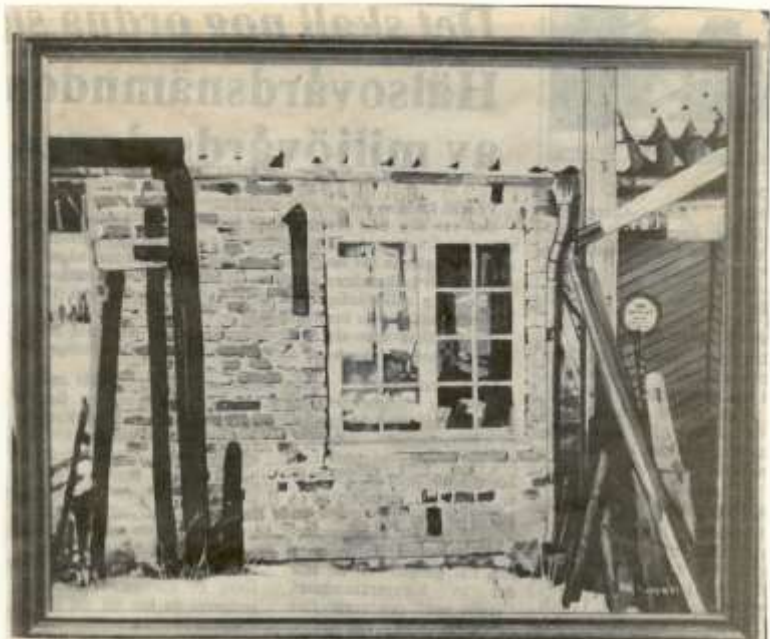
Bland annat följande kan ses:

□ Rolf Paulssons bakgrädsbilder — sedan flera år välkända för Sala-borna. Nu finns också ett par Parismiljöer med. Det är bilder som engagerar utan att ställa alltför stora krav på publiken.

□ Karl Otto Modins "neonlandskap", även de uppskattade i Sala. På sedvanligt vis har Modin undersökt ljusets spel över landskapet och låtit det kastas ut över duken i ett neonmönster av fläckar. Konstnären lämnar fritt för betraktarens öga att blanda färgerna på duken.

□ Annick Barons symbolistiska akvareller där sinnesintryck och konstnärens känsloläge vid skapandet blottläggs.

□ AC Danells jättedukar med raffinerade kombinationer av färg och linjer. Kanske en aning för kraftfulla för privata miljöer men

En liten bakgrädsvy skapad av Rolf Paulsson.

storartade för offentlig utsmyckning.

□ Sonja Petterssons sammetmjuka skulpturer av hundar och katter. Älskade och beundrade.

□ Martin Hedéns bilder inspirerade av ett förfutet betydligt vackrare än nuet. Det här är konst friköplad från det problemfyllda 1980-talet.

□ Göran Rydholms "Gröna rum" — i mina ögon befolkad av personer som saknar inre liv; sorgsna dockor förda ur ett destruktivt samhälle.

□ Henrik Ströms teckningar med drivet linjespel.

□ Rickard Langhammers dukar skönt befriade från traditionella krav. Detta är dock en konst som är ganska svår för det stora flertalet att ta ställning till. Men titta riktigt noga så ska du finna att målningarna ber på en hemlig logik som blottas gradvis och ställer betraktaren framför former som överraskar.

□ George de Wilde slutligen bidrar med den färska duken. Igår då tavlorna hängdes upp var den ännu inte torr och fanns kvar hemma i ateljén.

— Med den här utställningen vill vi visa att vi jobbar seriöst, säger Rolf Paulsson. Och vi vill också peka på att varmbadhuset behövs och att det fungerar utmärkt som utställningslokal.

Utställningen kompletteras den 12 mars med konsert och teater. Johnny Larsson och Kurt Sundström ger konsert för två gitarrer och Målarternas premiärvisar sin nya uppsättning "Asbjörn med dunderböcker".

I slutet av månaden flyttas utställningen till Heby och visas där under ett par veckor.

Text: Mats Nylund
Foto: Lars Holmgren

FORTSÄTTA PÅ NÄSTA SIDA

couple d'oiseaux dans
le soleil couchant.

"Annicks franska notering, översatt: Fågelpar i solnedgången. Det är hennes eget foto av akvarellmålningen, så måtten är okända"

Alrunorna
(Les Mandragores)

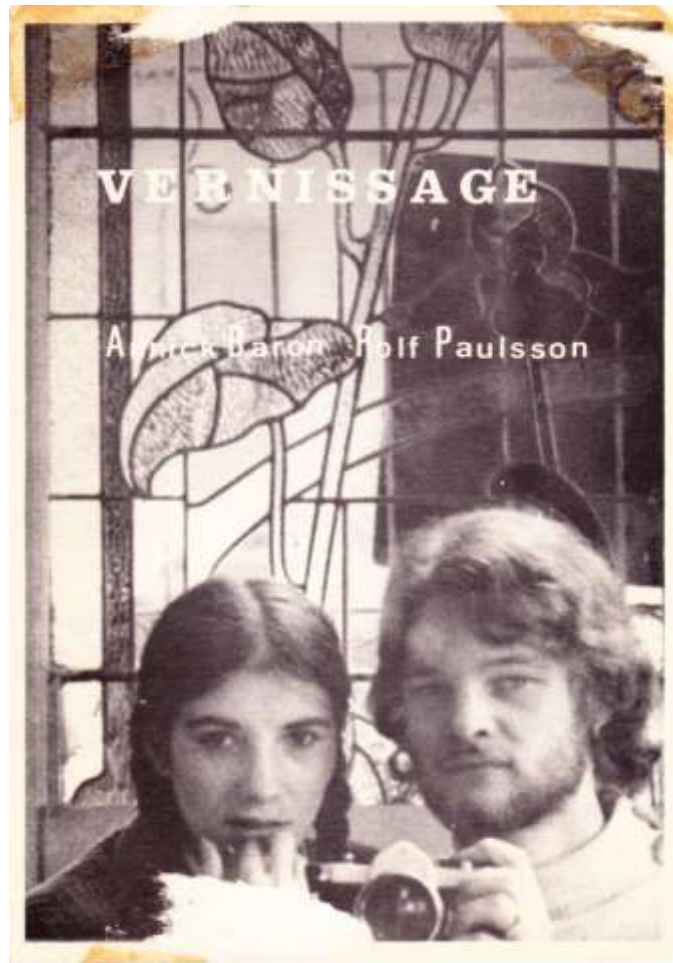
"Också ett foto av en målning utan kända mått. Annicks notering, Alrunorna, som hon också översatt: Les Mandragores. Man kan se figurer med "rötter" i glasburkarna. Annick var intresserad av växter. Gjorde dekokter. Höll på mycket med mystik – hade torkade blommor och blad i medicinskt syfte. Var lite alkemist. Hon var också förtjust i daggbåpor, som ibland finns med i hennes målningar."

"Två av Annicks foton av akvareller. Roses, överst, är två målningar i en. Nedre akvarellen säkert något symboliskt, med en svart och en vit fågel – kanske duvor."

Annick Baron, etsning med enhörning, 18 x 20 cm.

På **Nykvarns Hantverk** visas
arbeten av konstnärerna
ANNICK BARON (akvareller)
ROLF PAULSSON (målningar och
grafik)

VERNISSAGE
Lördagen den 9 februari 1985
Utställningen är öppen under
tiden 9/2 - 6/3
LÖRDAGAR och SÖNDAGAR Kl.
12-17

Inger o. Göran Hellberg tel 0171/42055 021/143145

Chère Marinette

J'espère que tu vas bien
et qu'il fait moins froid.
Ici c'est toujours -20°.
que ce froid est oppressant!
A propos de Joseph
c'est quelqu'un qui a toujours
été très gentil avec moi.
Je t'embrasse bien fort!
Nous travaillons trop en
ce moment. Je suis très
fatiguée. Annick

Vernissagekort, fram- och baksida, från en utställning i Nykvarn 9 februari – 6 mars 1985,
sänt av Annick till sin morbrors fru Marinette Bonhomme i Paris.

Sala Allehanda 27 och 29 oktober 1985:

KONSTUTSTÄLLNING

med Sala-
konstnärerna

Annick Baron
Akwareller

Rolf Paulsson
Oljemålningar

Bo Svärd
Teckningar
Grafik

FREDSGATAN 35
733 00 SALA

0224 · 107 29

*Barbro och
Karl-Axel Carlsson*

Lördag 26/10 kl. 9.30 — 16
Söndag 27/10 och 3/11 kl. 13 — 17
Lördag 2/11. Alla helg. dag kl. 13 — 17

Övriga dagar under affärstid
VERNISSAGE — LÖRDAG 26 okt.

Tre Sala- målare ställer ut

På Galleri Sala var det på lördagen vernissage. De tre Sala-konstnärerna Rolf Paulsson, Annick Baron och Bo Svärd visade upp sina alster i form av oljemålningar, akvareller och teckningar.

Det är en spännande blandning trion visar upp på Galleri Sala på Fredsgatan. Rolf Paulssons kraftfulla och verklighetstroga oljemålningar och Annick Barons mer drömska akvareller.

I bjärt kontrast står Bo Svärds spretigt stämningsfulla naturteckningar. Det är drivna konstnärer som är väl värda ett besök. Nästa söndag avslutas utställningen.

Under denna vecka finns tillfälle att se Annick Barons, Rolf Paulssons och Bo Svärds bilder på Galleri Sala.

Sala Allehanda 18 juli 1986:

Annick Baron smyckar Väsby kungsgårds loge

SA
18.7.86

Väsby kungsgårds loge pryds sedan i går av två nya målningar, signerade Sala-konstnären Annick Baron. Motiven är dels Salas gamla stadshotell, dels ett parti av silvergruvan som den såg ut vid 1700-talets mitt både över och under jord.

Annick Baron har utfört målningarna som beredskapsarbete — ett av en serie sådana som utförs av Sala-konstnärer. Tidigare har bland annat Rolf Paulsson smyckat Jakobbergsgården. Han och Annick gjorde för övrigt målningarna runt Väsby-logens scen för några år sedan.

Men den här gången ville Fornminnesföreningens styrelse, som fick önska motiv, ha gamla Stadt och en bild med anknytning till gruvan.

Annick Baron valde att måla gamla hotellet och dess omgivning som det enligt foton såg ut runt sekelskiftet. Det har blivit en stram målning i övervägande grå toner, distinkt och verklighetstrogen. Och det var ett arbete inte helt utan problem, berättar Annick.

— Detaljerna, säger hon. När det gäller att måla arkitektur måste man vara mycket noggrann med detaljerna, med måtten.

Minns Stadt

Annick Baron hann faktiskt

En dam med hund finns på målningen av gamla stadshotellet och Stora torget. Damen med hunden framför målningen är konstnären själv, Annick Baron.

se gamla stadshotellet innan det revs 1969. Hon besökte Sala första gången 1967 och minns den pampiga byggnaden mycket väl.

— Det är mycket synd att den revs, säger hon.

Gruvmotivet har hon målat

med en 1700-talsmålning av J.B. Korn som förlaga, men gett det sin egen prägel, till exempel i färgvalet.

Att resultatet blev gott kan var och en som besöker Väsby konstatera. Och det är mycket möjligt att logen får mer ut-

smyckning i framtiden. Ena långväggen är tom och fler Sala-miljöer kan säkert dokumenteras med färg, pensel och skicklighet, så som Annick Baron nu gjort.

Text: Ingalill Forss Norberg
Foto: Mikael Lindström

Annick Baron, oljemålning 1986, 237 x 477 cm. Väggmålning, logen på Väsby Kungsgård.

Annick Baron, oljemålning 1986, 240 x 430 cm. Väggmålning, logen på Väsby Kungsgård.

Annick Baron, oljemålning 1984, 210 x 320 cm. Väggmålning, logen på Väsby Kungsgård.

Annick Baron/Rolf Paulsson, oljemålningar 1984, 107 x 99 resp. 108 x 98 cm. Väggmålningar, logen på Väsby Kungsgård.

Annick Baron/Rolf Paulsson, oljemålning 1984, 241 x 180 cm. Väggmålning, logen på Väsby Kungsgård.

Annick Baron, akvarell 47 x 38 cm.

”Såp- eller glasbubblan återkommer. Kanske baksidan på en handspegel. Kanske är det Annick själv i spegelbilden. Annick var ett tag förtjust i en blond kille. Man kan också se en bubbla i bubblan – en fågel som lyfter.”

Annick Baron, färgteckning 46 x 38 cm.

Annick Baron, färgteckning 46 x 38 cm.

”Annick gjorde mycket fina teckningar. Kunde kanske ha blivit modetecknare. Vackra linjer, lätta drag – hår, ögon, näsa, mun.”

Annick Baron, teckning 46 x 38 cm.

Annick Baron, tusch? 49 x 41 cm.

"Överst en duva med olivkvist. Symbolism – mystik."

Annick Baron, *Stilleben*, akvarell 33 x 38 cm.

Annick Baron, *Stilleben*, teckning 35 x 27 cm.

Annick Baron, akvarell 35 x 25 cm. Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Annick Baron, akvarell 66 x 52 cm. Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Annick Baron, akvarell 34 x 27 cm.

Annick Baron, akvareller, vardera 9 x 7 cm.

Annick Baron, *Vasagatan 11*, almanacksblad.

"Det här är hörnet Gustav Adolfsgatan – Vasagatan. Numera rivet."

Annick Baron, etsning 7 x 12 cm.

Annick Baron, *Gården Vasagatan 11*, akvarell 35 x 28 cm.

"Porten till ett av husen inne på gården. I huset intill bodde Annick och Palle och även Nelly, Jeremie och jag."

Annick Baron, *Innegården, Trädgårdsgatan 8*, akvarell 35 x 25 cm.

Annick Baron, *Svart panter*, oljemålning 50 x 60 cm.

"Den här målningen beställde jag av Annick. Jag har alltid varit kattmänniska."

Annick Baron, akvarell 33 x 42 cm.

"Hon har ofta 'såpbubblor/glasbubblor' i målningarna, här med en duva och en olivkvist. Smycket är också en fågel – en duva?"

Annick Baron, oljemålning 60 x 50 cm.

"Den här målningen gjorde Annick, troligtvis på beställning av Nelly. Jag tror att det föreställer en fransk präst eller munk Både Nelly och Annick var troende katoliker."

Annick Baron, oljemålning 33 x 40 cm.

"Dagslåndan symboliserade nog för Annick 'fånga dagen' liksom näckrosorna."

Annick Baron, oljemålning 33 x 40 cm.

”Den här målningen beställde Annicks syster Nelly. Vi hade haren i lägenheten i nästan ett år.”

ONSDAGEN DEN 30 APRIL 1986

Katten Leo blir lite avundsjuk då Christer matar lilla haren Nisse skutt.

Christer har en hare — som han räddade till livet

Här är haren som är lika säker som ett brev på posten. Atminstone i postljon Christer Ljunggrens händer.

Värre var det då Christer hittade pälsen. Under sin färd på Nordstedtsgatan i Sala, där Christer kör ut posten, upptäckte han hur en samling skator flockades.

— Då jag kom fram såg jag att de anföll två små harungar, säger Christer. Den ene var redan död då men den här stackarn levde. Jag plockade upp den och lade den i postväskan men skatorna satt kvar och iakttog mig. Inte förrän jag cyklade iväg gav de upp hoppet och kastade sig över den redan döda haren.

— Eftersom det var inne i stan så tog jag med mig haren. Hade det varit ute i naturen skulle jag aldrig ha plockat med mig den.

Men nu hade den bara två alternativ där ute på gatan: att bli uppäten av skatorna, eller följa med mig.

Så den fick alltså följa med Christer hem till Bryggerigatan. Och där har den nu levt i en vecka.

— Jag tog reda på att en sådan här liten varelse direkt måste avskärmas från oss människor. För att den skulle klara chocken höll vi den instängd i en mörk garderob i tio timmar. Därefter tog vi fram den och började ge den mat. Nu äter den friskt och verkar njuta av livet. En oerhörd skillnad på det stackars bylte som låg där jätterädd på gatan, säger Christer och matar skyddslingen medan katten Leo intresserat tittar på.

— Vi har två katter men det har gått bra. Ingen av dem har försökt att anfälla harpalten.

Nisse skutt, som haren nu heter, verkar trivas alldeles förträffligt i lägenheten på Bryggeriet. Men hur charmant och gulligt än det lilla knytet är så vet Christer att Nisse skutt en gång blir stor och fet. Och inte längre kan bo i lägenhet.

— Det är det som är den stora frågan. Men jag kunde ju inte bara låta den dö . . . Vi har funderat på någon djurpark. Kanske Vallby fritidspark i Västerås har möjlighet att ta emot harpalten, funderar han.

Jan-Erik Eriksson
Foto: Kenneth Hudd

Annick Baron, *Ärkeängeln Mikael, Mont-Saint-Michel*, oljemålning 10 x 9 cm.

”Mont-Saint-Michel, i bakgrunden, kloster och klosterkyrka. Ett världsarv som har 14 m skillnad mellan ebb och flod och är därmed ibland ö, ibland halvö. Den ljushåriga ängeln kan vara en blandning mellan ärkeängeln Mikael och den ljushåriga yngling som Annick var förtjust i under en tid.”

Bilder av Annick Barons konst från Internet:

Tidningen Söder-Nyheter, okänt datum (ur texten: "För sex år sedan flyttade Annick från Sala till Jordbro"):

Lockas av vilddjuren

Vilda djur och vild natur. Det var det som lockade fransyskan Annick Baron att lämna Paris för Sverige.

Nu ställer hon ut en del av sina målningar på Haninge turism. Det är främst djurporträtt, men även en del kvinnor som kommer att pryda väggarna.

- Lite nervöst är det, säger Annick när vi träffar henne en vecka före vernissaget. Det känns ungefär som att sälja sin själ.

SIDORNA 20 och 24

Foto: MARIA NÖJD

20

Söder-Nyheter

Bland kvinnor och leoparder

HANINGE. Det var skogarna, den vilda naturen och de vilda djuren som lockade fransyskan Annick Baron till Sverige. Det är också de vilda djuren som står i centrum bland konstverken i hennes utställning på Haninge Turism.

- Det är något speciellt med vilda djur. En inre kraft och styrka som attraherar mig. Och ögonen, inte minst ögonen.

Annick Baron står i sitt stora ljusa kök i Jordbro. Köket som också fungerar som ateljé, liksom vardagsrummet.

På väggen hänger en stor duk med en skiss i kol. Det är ett

porträtt av en leopard som så småningom ska bli till en färgstark oljemålning.

Hon arbetar för fullt inför utställningen i Haninge Turisms lokaler med vernissage nu på torsdag den 14 november.

Annick har målat så länge hon kan minnas. Hon har gått i konstskola både i Frankrike och

Sverige. Nu håller hon kurser i akvarell och olja med jämna mellanrum. Själva pluggar hon svenska.

Till Sala

Det var inte bara natur och djur som fick henne att lämna Paris. Det fanns en man med i bilden också, en konstnär i Sala som hon gifte sig med.

- Det kändes lite märkligt att landa i lilla Sala. Men det var en spännande tid. Där fanns många konstnärer som vi umgicks och jobbade tillsammans med.

Hon målar porträtt, stilleben och hela väggmålningar emellanåt.

Efter ett par utställningar och mycket skrivelser i den lokala pressen var Annick snart ett bekant ansikte för salaborna.

Anonymitet

För sex år sedan flyttade Annick från Sala till Jordbro.

- Vi separerade, min man och jag, säger hon. Jag längtade till en storstad och kände att jag behövde få vara anonym.

Här har hon närheten till naturen och lugnet som gör att hon kan koncentrera sig bättre på måleriet. Och anonymiteten, som är både på gott och ont.

- Jag behöver få visa vad jag gör för självförtroendets skull. Och som konstnärinna är det

Annick Baron är fascinerad av djur, helst vilda sådana. Katten Bouffin får agera modell då och då.

nödvändigt att vara någon, att ha ett namn. Samtidigt tycker jag att det är obehagligt att lämna ut mig. Det känns lite grann som att sälja sin själ.

Från insidan

När Annick målar är det ofta inifrån sig själv hon hämtar känslorna. Mest har hon målat porträtt av kvinnor, ofta delar av dem — ett par vriser i stillet-

kläckade skor får symbolisera besvikelsen, en barn bacom en apelsinkvist beskriver oskulden. Bilderna är hämtade både ur fantasi och verklighet.

- Jag fastnar ofta för detaljer och karaktärsdrag hos människor jag ser. Ett par ögon till exempel som får bli själva grunden i tavlan.

(forts. sid 24)

Det vilda lockar mig...

(Forts från sid 20)

Andra inspirationskällor är al-kemin som hon haft ett starkt intresse för sedan tonåren. Och, sedan ungefär två år tillbaka, vilda djur.

Kattdjur

På utställningen i Haninge Turisms lokaler visar hon porträtt av både kvinnor och djur.

- Min tanke var först att ha de utrotningshotade djuren som tema. Leopard, lejon, lodjur — och sälar.

Söder-Nyheter

- Kattdjuren fascinerar mig mycket. De är vilda, smidiga och självständiga. Sälen är mänsklig och lite komisk med sin osmidiga figur. Och de här djuren påminner faktiskt mycket om varandra. Titta bara på ansiktet, ögonen och nosen.

I bland får Annicks katt Bouffin stå modell.

Besvikelse

För två år sedan visade Annick sina djurskildringar på biblioteket i Handen. En utställning som blev en besvikelse.

- Det var trista lokaler. Många såg inte ens tavlorna som liksom kastats upp på väggarna i all hast. Det kändes tungt.

- Fast en del barn stannade till och tittade, säger hon och skiner upp för en stund.

Nu har hon betydligt större förväntningar. Haninge tursims lokaler är ljusa och fräscha och ska väl göra hennes målningar rättvisa.

Några större problem att välja ut det femtontalet tavlor som ryms på väggarna kommer hon inte att ha.

- Åh, nej. Det kommer jag att veta när det blir dags.

Text och foto: MARIA NÖJD

Några av konstverken vid utställningen, *Annick Baron & Gudrun Folker*, i Café Täljstenen 10 nov – 11 dec 2021. Övriga målningar finns med i sammanställningen ovan. Titlarna är föreslagna av föreningen:

Annick Baron, *Blond yngling*, opfrg 60 x 50 cm

Annick Baron, *Flicka med fågel*, akvarell 23 x 17 cm.

Annick Baron, *Kvinna med blå huvudduk*, opfrg 54 x 45 cm.

Annick Baron, *Kvinna med lilja*, akvarell 45 x 35 cm.

Annick Baron, *Stilleben med fjärl*, akvarell 33 x 45 cm.

Annick Baron, *Flicka med uggle*, akvarell 17 x 23 cm.

Annick Baron, *Kvinna i päls*, teckning 27 x 34 cm.

Annick Baron, *Kvinna i soff*a, akvarell 36 x 26 cm.

Annick Baron, *Glasvas och ros*, teckning 40 x 31 cm.